

[Ministeren for handel, industri og søfart.] kunnet vedtages i det andet høje ting, ville jeg mene, at det også kunne vedtages her.

Baggrunden for lovforslaget er, at i den restauration, der drives i kvindernes egen bygning, har man i lang tid uddannet kvindelige tjenererelever; da man forstod, at dette ikke var i fuld overensstemmelse med loven, standsede man uddannelsen, men det er urimeligt, at kvindeorganisationerne ikke kan uddanne kvindelige tjenererelever i kvindernes egen bygning. Jeg finder, at der ingen som helst betænkelighed kan være ved at ændre loven, så en sådan uddannelse bliver mulig. Konsekvensen bliver, at man også andre steder under lige så betryggende forhold kan uddanne kvindelige tjenererelever.

Om vurderingen af de enkelte læresteder skal foretages af politiet eller læringleudvalget, kan der diskuteres. Spørgsmålet er rejst i det andet ting; jeg har overvejet det og er overbevist om, at det er politiet, der skal være kompetent til at træffe afgørelsen, men jeg vil intet have imod at give tilsagn om, at læringleudvalget, som måske nok kan have syn for andre ting i denne forbindelse, end politiet kan være opmærksom på, skal høres i alle tilfælde. Lovforslaget taler for sig selv. Man må kunne undgå den udskydelse af sagen, som en udvalgsbehandling vil medføre.

Aksel Larsen: Min gruppe havde ikke tænkt sig at skulle have ordfører ved første behandling af denne sag, da vi anså det for unødvendigt. Efter lovforslagets modtagelse fra visse sider finder jeg det nødvendigt at sige, at vi mener, at det skal gennemføres. Det har været træneret tilstrækkelig længe i det andet høje ting til, at det ikke behøver udvalgsbehandling i folketinget, og eftersom det ærede medlem hr. Fibiger har sagt, at formålet med en udvalgsbehandling udelukkende var at sabotere lovforslaget, kan vi ikke gå med til en sådan udvalgsbehandling. Vi mener, at sagen bør gøres færdig i indeværende samling.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Efter min mening er det ganske naturligt, hvad der sker ved gennemførelsen af lovforslaget. Det er ikke noget, der er grebet ud af luften, det er noget, som der har vist sig praktisk trang til. Som nævnt af den højtærede handelsminister er baggrunden for lovforslaget den praksis, der har fundet sted i

restaurant „Karnappen“ i kvindernes bygning, og som man har opdaget var ulovlig.

Lovforslaget har nu været grundigt debatteret i det andet ting, og skal der overhovedet være mening i, at vi har to ting, må det være, at spørgsmål af den art ikke behøver at endevendes i begge ting. Med hensyn til sagens realitet understreger jeg, at lovforslaget går ud på, at unge kvinder, som agtes antaget til oplæring i tjenerfaget, kan få lov til det, når det skønnes, at forholdene på det pågældende lærested er forsvarlige. Der er ikke tale om en generel bestemmelse, hvorefter unge kvinder kan antages alle steder og det er ligegyldigt, om de unge kvinder bringes i bedærv. Der skal skønnes i de enkelte tilfælde.

Man udtaler frygt for, at politiet ikke vil tage sig dette ansvar alvorligt nok. Jeg ved ikke, hvordan politiet er i hele landet, men vil mene, at når en sådan bestemmelse udtrykkeligt står i loven, må det betyde, at politiet vil bestræbe sig for at rette sig derefter, og når den højtærede handelsminister siger, at han i de enkelte tilfælde vil indhente en udtalelse fra læringleudvalget specielt om, hvorvidt det pågældende arbejdssted er egnet eller ikke, synes jeg, at betænkelighederne ved at lade politiet træffe afgørelsen må være faldet bort.

Der er rejst ønske om udvalgsbehandling, og så er der vel ikke noget at gøre ved det, men jeg vil meget henstille, at man så tager et møde allerede i aften og søger at få sagen bragt i orden, så man kan indføre lovlige og rimelige forhold på dette område, og således at de kvinder, som gerne vil uddannes i tjenerfaget på en sådan ordentlig restaurant, kan blive det, for det er en fejltagelse, hvis man tror, at enhver restauration, der serverer alkohol, ikke er nogen anstændig restaurant.

Inger Gautier Schmit: Motiveringen for den foreslåede ændring i beværterloven er den, at man siger, at bestemmelsen om, at unge piger under 18 år ikke må arbejde som servitricer i beværtninger og gæstgiverier med ret til udskænkning af stærke drikke, ikke bliver overholdt. Jeg synes i grunden, det er en svag motivering for at ændre en i sig selv god bestemmelse, at den ikke bliver overholdt, for det måtte jo være en let sag for justitsministeriet at give politiet direktiver om at oplyse restauratører om, at bestemmelsen lyder sådan og sådan, og at man altså ikke må modtage unge piger under 18 år som elever i serveringsfaget. Det kunne ikke være vanskeligt.